REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pos.br-Pr-1942/2026-33

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Ivana Starčević, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Ante Marinović iz Poličnika, Suhovare, Ulica Seljačke bune 6, OIB: 10986585445, zastupanog po punomoćniku Anti Pecirep odvjetniku iz Zagreba, protiv tužene Republike Hrvatske – Ministarstvo obrane, OIB: 66486182714, zastupanog po Općinskom državnom odvjetništvu Zagreb, Građansko upravni odjel, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave dana 13. listopada 2020., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 27. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj - za Ministarstvo obrane da tužitelju Anti Marinoviću, na ime razlike naknade troškova prijevoza isplati neto iznos od 279,55 EUR (slovima: dvjesto sedamdeset devet eura i pedeset pet centi) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po kamatnoj stopi od 14% godišnje do 30.06.2011. godine, od 01.07.2011. godine pa do 31.07.2015. godine po stopi iz članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima propisanoj za ostale odnose koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01.08.2015. godine koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. do 29. prosinca 2023. pa stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna prosinca a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3% poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za

varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućom :
- na iznos od 11,95 EUR od 15.03.2012. godine
- na iznos od 9,03 EUR od 15.08.2012. godine
- na iznos od 22,56 EUR od 15.10.2012. godine
- na iznos od 18,05 EUR od 15.02.2013. godine
- na iznos od 4,51 EUR od 15.03.2013. godine
- na iznos od 14,60 EUR od 15.04.2013. godine
- na iznos od 4,51 EUR od 15.05.2013. godine
- na iznos od 4,51 EUR od 15.07.2013. godine
- na iznos od 4,51 EUR od 15.08.2013. godine
- na iznos od 30,26 EUR od 15.09.2013. godine
- na iznos od 36,03 EUR od 15.10.2013. godine
- na iznos od 8,62 EUR od 15.11.2013. godine
- na iznos od 30,26 EUR od 15.12.2013. godine
- na iznos od 18,91 EUR od 15.01.2014. godine
- na iznos od 61,24 EUR od 15.02.2014. godine pa sve do isplate

kao i izvršiti uplatu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.062,50 eura sa zakonskom zateznom kamatom od donošenja prvostupanjske presude do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je zaposlenik RH, MORH – HRZ i PZO sa sjedištem u Plesu na poslovima djelatne vojne osobe. Tužitelj iz svog mjesta prebivališta na mjesto rada putuje na relaciji Suhovare – Zemunik Donji, te ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza. Tužiteljevo rado vrijeme organizirano je na način da radi u turnusima, što podrazumijeva rad subotom, nedjeljom i blagdanom, te nema mogućnost korištenje organiziranog prijevoza. Prilikom isplate troškova prijevoza tužena mu ne isplaćuje stvarni iznos cijene priznate mjesečne karte jer je istu dijelila s brojem radnih dana u mjesecu. Isti smatra da mu pripada naknada troškova prijevoza sukladno odredbi pravilnika o naknadama troškova u svezi s obavljanjem službe, selidbenih troškova, i troškova odvojenog života od obitelji (NN 141/04, 22/05).Cijena mjesečne karte na relaciji Suhovare - Zadar se mijenjala u utuženom razdoblju te iznosi 520,00 kn odnosno od 1.4.2012. iznosi 570,00 kn. Obzirom na navedeno prema specificiranom tužbenom zahtjevu podneskom od 14.09.2026. tužitelj potražuje mjesečnu razliku naknade troškova prijevoza između isplaćenih naknada i naknade koju bi ostvario da bi ista isplažena sukladno o rješenju o pravu na prijevoz, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeća svakog pojedinog mj. iznosa pa sve do isplate na način kako je opisano u izreci presude, u iznosu u eurima, te parnični trošak.

2. U odgovoru na tužbu i tijekom postupka tužena se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu kako u osnovi tako i u visini tužbenog zahtjeva. Predlaže tužbu i tužbeni zahtjev odbiti uz naknadu parničnog troška.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Rješenje 28.9.2012. o rasporedu na dužnost, Odluku od 23.7.2016. o ustrojbenom mjestu, rješenje od 30.10.2013. o novčanoj naknadi za međumjesni prijevoz s posla i na posao, Odluku o priznanju naknade troškova prijevoza od 14.5.2014., potvrdu o cijeni mjesečne karte na relaciji Zadar – Suhovare od 20.2.2017. i 13.2.2017., karticu djelatnika za razdoblje od veljače 2012. do siječnja 2014., izračun razlike naknade troškova prijevoza za sporno razdoblje.

4. Nesporno je između stranaka da je tužitelj zaposlen na poslovima djelatne vojne osobe kod tužene, te da ostvaruje pravo na prijevoz i troškove prijevoza te matematički izračun obračuna razlike.

5. Između stranaka sporan je osnov potraživanja.

6. Sukladno odredbi čl. 147 Zakona o službi u oružanim snagama RH (NN 72/213), djelatna vojna osoba ima pravo na troškove mjesnog i međumjesnog prijevoza za redoviti dolazak i odlazak s posla i na posao kao i temeljem Rješenja MORH-a, Zapovjedništvo HRZ i PZO, Klasa: UP/I-121-02/05-01/57 od 18. siječnja 2005., kojim se tužitelju priznaje pravo na naknadu putnih troškova prijevoza na posao i s posla u visini pojedinačne karte za putovanja autobusom na relaciji Suhovare – Zadar, kao i Rješenjem MORH-a, Zapovjedništvo za potporu, Klasa : UP/I-121-05/13-01/698 od 30.10.2013. kojim se tužitelju priznaje pravo na naknadu putnih troškova prijevoza na posao i s posla, u visini cijene najjeftinije mjesečne karte prijevoznika Liburnija d.o.o. na relaciji Suhovare – Zadar.

7. Dana 18.1.2019. tužena je dostavila evidenciju radnog vremena za utuženo razdoblje, te preslike rješenja i rekapitulaciju isplaćenih naknada putnih troškova.

8. Tužitelj je specificirao razliku troškova prijevoza koju bi ostvario da je isplaćena sukladno rješenju o pravu na prijevoz od onog iznosa koji mu je isplaćen, a na koji izračun tužena nije stavljala daljnjih prigovora te je sud utvrdio kako je suglasna s matematičkim izračunom.

9. Presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gž R-99/2021-2 od 19. siječnja 2023. prihvaćena je žalba tuženika i preinačena je prvostupanjska presuda tako da je odlučeno da se preinačuje presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-489/19-13 od 29. listopada 2020., te je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja.

10. Po pravovremenoj Reviziji tužitelja Vrhovni sud RH u odluci Rev-335/2024-2 od 17. lipnja 2026.g ukinuo je presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gž R-99/2021-2 od 19. siječnja 2023. i presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-489/19-13 od 29. listopada 2020. i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, sa napomenom da je ustaljena revizijskog suda, izražena i u odlukama Revr-249/17-2 od 23. siječnja 2018., Revr-747/17-2 od 17. srpnja 2018. i Rev-1195/20-2 od 13. rujna 2022. te drugima, da je za odlučivanje o pravu djelatne vojne osobe za naknadu troškova prijevoza nadležno tijelo tuženika, da navedeno predstavlja upravnu stvar o kojoj se odlučuje u upravnom postupku, te kako doneseni

pravomoćni i izvršni akt (konkretno rješenje o naknadi troškova prijevoza na posao i s posla) o naknadi troškova prijevoza u visini mjesečne cijene karte obvezuje upravno tijelo koje ga je donijelo. Budući da je tužitelju prethodno navedenim rješenjima nadležnog tijela tuženika, i to Rješenjem Ministarstva obrane klasa 121-05/14-01/3, ur. broj 3522-0503-14-2366 od 14. svibnja 2014. počevši od 1. veljače 2014. priznato pravo na naknadu troškova prijevoza i to međumjesnog prijevoza na posao i s posla na relaciji Suhovare-Zemunik Donji i obratno u visini 0,75 kn po prijeđenom kilometru i posla. Budući da je to rješenje postalo pravomoćno, to se sud u parničnom postupku više ne može upuštati u ocjenu pravilnosti i zakonitosti takvog rješenja te to rješenje obvezuje i tuženika kao poslodavca isplaćivati tužitelju naknadu putnih troškova u skladu s takvim rješenjem.

11. Prema tome sud je vezan pravomoćnim i konačnim pojedinačnim upravnim aktom koje je donijelo upravo tijelo i tužitelj ima pravo na naknadu troškova prijevoza na posao i s posla u skladu s rješenjem donesenim od strane tuženika, dakle u visini dnevne odnosno mjesečne cijene karte.

12. Međutim, poslodavac ima pravo umanjiti isplatu u cijelosti ili djelomično u slučaju kada se radnik nalazi na bolovanju, godišnjem odmoru, odnosno kada koristi slobodne dane, odnosno u drugim slučajevima kada ne putuje na posao iz razloga koji predstavljaju odstupanje od redovnog uobičajenog rasporeda obavljanja službe. To znači da se tužitelju naknada za prijevoz ne može umanjivati za one dane kada se tužitelj nalazio na poslu, primjerice za vrijeme dežurstva, straže, rada na terenu.

13. Dakle, pravo na umanjenje iznosa putnih troškova je moguće samo u situacijama „kada se radnik nalazi na bolovanju, godišnjem odmoru, odnosno kada koristi slobodne dane, odnosno u drugim slučajevima kada ne putuje na posao iz razloga koji predstavljaju odstupanje od redovnog uobičajenog rasporeda obavljanja službe“, što u konkretnom slučaju nije bilo jer je tužitelj uredno dolazio na posao po njegovom uobičajenom rasporedu obavljanja službe. Okolnost da je tužitelj obavljao posao po radnom rasporedu radom u turnusima a ne po redovnom radnom vremenu ni na koji način ne mijenja pravnu prirodu da je to bio uobičajen raspored obavljanja službe. U utuženom razdoblju nije bilo okolnosti koje bi predstavljale iznimku od „redovnog uobičajenog rasporeda obavljanja službe“ u smislu razloga za umanjenje ove naknade putnih troškova (npr. bolovanje,slobodni dani i sl.) , pa nije bilo niti razloga iz tog osnova za umanjivanje naknade isplaćenih putnih troškova. Obzirom da tuženik nije osporio tvrdnje tužitelja i dostavio dokaze o bolovanju istoga ili kojem drugom opravdanom ili neopravdanom izostanku, sukladno primjeni pravila o teretu dokaza, sud je odbio ovaj prigovor tužene.

14. Slijedom navedenog utvrđeno je da je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja specificiran u izreci ove presude te je dosuđen neto iznos od 279,55 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama na svaki pojedinačni mjesečni iznos s danom dospijeća 15- og u mj. pa sve do isplate.

15. Odluka o zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29 Zakona o obveznim odnosima.

Pos.br-Pr-1942/2026-33

16. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP-a, te su tužitelju priznati troškovi zastupanja po punomoćniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 142/12. i 103/14., u daljnjem dijelu teksta: OT/12). Tako je tužitelju priznat trošak zahtjeva za mirno rješenje spora, sastav tužbe, podnesaka od 6.9.2017, 24.10.2019, 13.1.2020, 9.07.2020.g, 14.09.2026.g svaki po 62,50 eura, sastav prijedloga za dopuštenje revizije i sastav Revizije svaki po 125,00 eura, pristup na roč. 12.3.2019, pristup na roč. 6.5.2019, pristup na roč. 13.10.2020 i 1. 10. 2026.g svako po 62,50 eura, te pristup na dva ročišta za obvjavu Presude svako po 31,25 eura , ukupno 1.062,50 eura.

17. Na dosuđeni parnični trošak je dosuđena zatezna kamata tekuća od presuđenja do isplate sukladno članku 30. stavak 2. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14) u visini određenoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a.

18. Na temelju odredbe članka 15. stavak 1. točka 3. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj: 26/03., pročišćeni tekst, broj: 125/11. i 112/12.) tužiteljica je oslobođena od plaćanja pristojbi u ovom postupku.

19. Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu, 27. listopada 2026. godine

Sudac:
Ivana Starčević

Pouka o pravnom lijeku:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana po primitku prijepisa iste. Žalba se podnosi putem ovog suda nadležnom drugostupanjskom sudu, pismeno u 5 primjerka.

DNA
1. pun. tužitelja
2. tuženoj po ODO

IVANA STARČEVIĆ

Elektronički potpisano: 27.10.2026T08:53:30 (UTC:2026-10-27T07:53:30Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 8db5af47-3bcd-4601-8d2c-3094a35b472d

Općinski radni sud u Zagrebu

Broj zapisa: **9-3088f-35e52**

Kontrolni broj: **069a0-bffe7-157c8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.